

наль Хилиндарскія Монастиръ и отъ Атонската св. Гора, той отишъл да живѣе въ Бѣлгарія; и въ 1765 година ніе го на мирами въ Котелъ. За доказателство же че ржкописната Исторія на Отца Паисія е была съ вѣхшищеніе и съ восторгъ прочитана, служатъ слѣдующи запини забѣлежки, които се намиратъ на края на първообразната му Исторія и именно:

„Азъ Макарие Іеромонахъ Хилиндарски прочетохъ ету историю и разумѣхъ что есть писано у нея, а вие потрудете се братия да иж прочитете да ви буди на ползу. „Болгаромъ похвала, а на пакость Грекомъ и 1772 Майя 18 день.“ „Азъ Георги Іерей грѣшній и окаянній отъ село Жерувна, про чѣтохъ сию историю и разумѣхъ что есть въ нея писано и вие потрудете се братия да иж прочетете да ви буди на ползу, „Болгаромъ похвала, а на пакость Грекомъ и . . 1776 Декемврій день 27.“ — „Азъ Велику Іерей отъ село Котелъ прочетохъ сию историю и разумѣхъ что есть писано въ нея, и вие потрудете се братия и прочитете я да ви буди на ползу, Болгаромъ похвала, а на пакость Грекомъ и Велику Іерей 1779 Мая 3. Много животъ и здрави.“ — „И азъ Никола синъ попъ Лазаровичъ отъ Русчукъ даскаль прочетохъ сию исторію и разумѣхъ что есть писано, и вие потрудете се братія да я прочитете да ви буди на ползу, Болгаромъ похвала, а на пакость грекомъ и Въ лѣто Мартъ 7.“ —

„Азъ Серафимъ прочетохъ сию исторію у Сливенъ въ лѣто отъ Христа 1794 и много полза намѣрихъ за Болгари.“

Отъ тія нѣколко записки, изложени на края на първообразната (оригиналната) ржкописна Исторія на Отца Паисія, вижда се най ясно: че тая Исторія єще въ самото ѹ начално ржкописно сѫставянье е была разнесена въ много градове изъ Бѣлгарія, но спорядъ както и се разумѣва отъ тія записки, че тя е бѣла много тайно раздавана, само на Іереи да иж прочитатъ. При това се тоже ясно вижда и уразумѣва отъ тія записки, че Священницитѣ єще въ онія времена (преди повече отъ 100 години) мразили и ненавиждали Грѣците (т. е. грѣцкото